

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 5 august 2017, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **2 Tim. 1:7-12**: *„Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință. Să nu-ți fie rușine, dar, de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, întemnițatul Lui. Ci suferă împreună cu Evanghelia, prin puterea lui Dumnezeu. El ne-a mântuit și ne-a dat o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci după hotărârea Lui și după harul care ne-a fost dat în Hristos Isus, înainte de veșnicii, dar care a fost descoperit acum prin arătarea Mântuitorului nostru Hristos Isus, care a nimicit moartea și a adus la lumină viața și neputrezirea, prin Evanghelia. Propovăduitorul și apostolul ei am fost pus eu și învățător al Neamurilor. Și din pricina aceasta sufăr aceste lucruri; dar nu mi-e rușine, căci știu în cine am crezut. Și sunt încredințat că El are putere să păzească ce I-am încredințat până în ziua aceea”.*

Îi aducem mulțumire Domnului pentru cântări și în mod deosebit pentru ultima dintre ele. Astăzi vă spun tuturor un călduros bun venit.

Reunion a fost a 163-a țară în care picioarele mele au pășit. Dumnezeu a dăruit har peste măsură. Pentru noi a fost o lume total necunoscută. Totuși ne aducem aminte de Cuvântul pe care Domnul l-a spus lui Avraam și apoi mai târziu lui Iacov: *„toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine și în sămânța ta”* (Gen. 12:3; 28:14). În Mauritius au fost adunați oameni din patru rase: africani, indieni, europeni și chinezi. Toți au fost adunați ca să asculte Cuvântul prețios și sfânt al lui Dumnezeu.

Este minunat dacă îți aduci aminte de începuturile din fiecare țară și cum de la început Dumnezeu a condus și călăuzit inimile. Eu n-am cunoscut pe nimeni de niciunde, dar Dumnezeu a dăruit har. Ce mare har! Sămânța este semănată. Ea a răsărit în toate popoarele, în toate limbile și națiunile, așa cum a făgăduit Dumnezeu. Noi suntem

legați în Domnul și ne bucurăm că întreaga lume ascultă și poate urmări vestirea. Fie ca Dumnezeu să intre în dreptul Său cu noi.

Vom intra în Cuvânt. Am auzit în cuvântul citit în introducere ce responsabilitate este legată cu o chemare divină. Am curajul să exprim că responsabilitatea noastră este de a aduce Cuvântul desăvârșit și sfânt, ca ultim mesaj al chemării afară și al pregătirii, tuturor popoarelor și limbilor, pentru unii ca mărturie, pentru ceilalți pentru chemarea afară și pregătire pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Haideți să începem cu Ps. 33 vers. 4, 6 și 9-11. Ps. 33:4: „*Căci Cuvântul Domnului este adevărat, și toate lucrările Lui se împlinesc cu credincioșie*”. Spuneți „Amin”. Cuvântul Domnului este adevărat. Noi purtăm și vestim Cuvântul Domnului. „...și toate lucrările Lui se împlinesc cu credincioșie”. Ceea ce face Dumnezeu este bine făcut. El face lucruri mari în mijlocul poporului Său, El face lucruri mari cu și în aceia care cred Cuvântul Său și urmează ascultători ceea ce a spus El în Cuvântul Său.

Citim vers. 6: „*Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului, și toată oștirea lor prin suflarea gurii Lui*”. Cuvântul lui Dumnezeu este un Cuvânt atotputernic. Ceea ce spune El se întâmplă întocmai și ceea ce a făgăduit El trebuie să se întâmple și se va întâmpla. Pentru că Însuși Dumnezeu este în Cuvânt și ceea ce a spus și făgăduit, prin har El o aduce la îndeplinire în noi.

Apoi vers. 9: „*Căci el zice, și se face; poruncește, și ce poruncește ia ființă*”. În acea clipă când El a exprimat-o s-a întâmplat, El a poruncit și a luat ființă. Acum, în ceea ce ne privește pe noi și ce are Dumnezeu să ne spună în timpul nostru. Ps. 33:10: „*Domnul răstoarnă sfaturile Neamurilor, zădărnicește planurile popoarelor*”. Apoi vine această siguranță din vers. 11: „*Dar sfaturile Domnului dăinuie pe vecie, și planurile inimii Lui, din neam în neam*”.

Ceea ce a hotărât Dumnezeu, sfaturile Lui, planurile Lui rămân veșnic valabile, sunt de neschimbat. La fel ca Pavel noi putem mărturisi din inimă că Dumnezeu ne-a descoperit întregul plan de mântuire. Citim încă o dată vers. 11 și apoi 12: „*Dar sfaturile Domnului dăinuie pe vecie și planurile inimii Lui, din neam în neam*”.

Ferice de poporul al cărui Dumnezeu este Domnul! Ferice de poporul pe care și-l alege El de moștenire!”. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru. Noi ne regăsim în Cuvântul lui Dumnezeu prin har.

Apoi avem acest Cuvânt minunat pe care Pavel l-a scris în Fapte 20:26-28: *„De aceea, vă mărturisesc astăzi că sunt curat de sângele tuturor („Că n-am moartea nimănui pe conștiința mea” – lb. germ.). Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu...”*.

Gândiți-vă odată la acest lucru: el n-avea pe conștiința lui moartea niciunuia din aceia care au auzit mesajul din gura lui. El a vestit întregul plan de mântuire și toți au putut lua o decizie în timp ce acesta era vestit. Același lucru doresc să-l pot spune și eu, și noi toți care am vestit Cuvântul prețios, întreg planul de mântuire al lui Dumnezeu pe care Atotputernicul l-a alcătuit din veșnicie: că nu v-am ascuns nimic, ci v-am vestit tot ceea ce este necesar acum pentru pregătire. Ca prin ascultare și credință să putem urma Cuvântul.

În vers. 28 este scris: *„Luați seama, dar, la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său”*.

Nu Biserica ta, nu Biserica mea, ci Biserica Lui, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său. În Biserica Lui, El are slujbe diferite așezate de El pentru ca Cuvântul Domnului să fie vestit. Pavel a spus că n-are pe conștiință moartea sufletului nimănui, iar apoi el îi îndeamnă pe episcopi, pe bătrâni, ca să rămână în Cuvânt întocmai ca și el și să dea Cuvântul mai departe Bisericii pe care Domnul a câștigat-o cu însuși Sângele Său. Pentru că omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Ce privilegiu avem noi acum în acest timp: să fim aduși înapoi la începutul începutului!

Nu știm cât timp vom mai putea vesti toate lucrurile atât de liber ca până acum. Noi știm că totul s-a schimbat. Mai ales din timpul lui Darwin, când el a venit cu teoria evoluției. Oamenii au trebuit să ia o decizie: dacă Îl cred pe Dumnezeu și Cuvântul Său sau dacă cred mărturia creației, teoria unui preot decăzut. Darwin a fost un preot decăzut a cărui fiică a murit la vârsta de 11 ani de tuberculoză. Acesta a căzut din credință și a născocit o idee după alta. Gândiți-vă, aceste

învățători au devenit obligatorii în școli. Unde a rămas ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său? S-au preluat închipuirile spuse de un biet om în fantezia lui și nu s-a mai crezut ceea ce a fost scris în Geneza și anume că Dumnezeu este Creatorul.

Scumpi frați și surori, voi toți ați aflat ce se vehiculează în acest timp: „căsnicie pentru toți”. Cât timp vom mai putea citi din Cuvântul lui Dumnezeu? Pentru ca toți să știe ce doresc să exprim, vom citi din Ef. 5: 27: „*ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană*”. Scumpi frați și surori, ce a premers acestui verset? Ce este spus aici celor căsătoriți? Ce li se spune copiilor? Ce a premers acestui verset? Rânduiala divină trebuie să fie reșezată în Biserică. Toți ceilalți pot face ce vor ei. Dar aici noi avem însărcinarea sfântă să acceptăm și să primim Cuvântul lui Dumnezeu. Înainte ca vers. 27 să se poată împlini trebuie să citim de la vers. 21.

Ef. 5:21: „*Supuneți-vă unii altora în frica lui Hristos*”. Vers. 22. „*Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului*”. Putem noi în viitor să mai citim așa ceva? Mai putem exprima așa ceva? Aici trebuie spus foarte clar: toți pot face ce vor sau nu vor ei. Dar Dumnezeu vorbește poporului Său, Bisericii Sale. El nu le vorbește tuturor celorlalți. De aceea noi respectăm Cuvântul lui Dumnezeu, ceea ce a exprimat El prin apostolii Săi și ne-a lăsat nouă.

Vers. 22: „*Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului*”. Citim vers. 23: „*căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este Capul Bisericii...*”. Dumnezeule! Unde mai poți citi astăzi așa ceva? Dar în Biserica Dumnezeului Celui viu trebuie să fie citit acest Cuvânt pentru ca toți să respecte rânduiala divină și din inimă să se plece sub această rânduială dumnezeiască.

Gândiți-vă puțin la ceea ce este scris aici în vers. 23b: „*...după cum și Hristos este Capul Bisericii*”. Este Hristos Capul tău, Capul meu? Este Hristos Capul nostru? Câte biserici au ca și cap pe păstorul sau episcopul de acolo? Nu! Isus Hristos este Capul Bisericii răscumpărate prin Sângele Lui. Așa cum o adevărată mireasă se pune la dispoziția mirelui ei tot așa noi, ca Mireasă a lui Hristos, stăm la

dispoziția Domnului nostru și suntem uniți prin dragoste, indiferent de ceea ce spun oamenii.

Vers. 24: „*Și, după cum Biserica este supusă lui Hristos...*”. „*Și, după cum Biserica este supusă lui Hristos...*”. Supusă. Nu face fiecare ce vrea. Hristos este Capul, El a hotărât așa. Iar aici noi avem Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Dacă cineva nu poate respecta Cuvântul lui Dumnezeu, cum ar putea Dumnezeu să-l respecte pe acel om? Mai întâi, trebuie să ne fie pusă în inimi teama față de Cuvântul lui Dumnezeu.

Apoi vers. 25: „*Bărbaiilor, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea*”. Aici este o poruncă a Domnului care este valabilă în Biserica Dumnezeului Celui viu.

De ce S-a dat pe Sine pentru ea? „*ca s-o sfințească, după ce a curățat-o prin botezul cu apă prin Cuvânt*” (vers. 26).

Care este scopul vestirii Cuvântului în acest timp? Așa cum prin Sângele Mielului lui Dumnezeu am fost curățați de toate păcatele și vina noastră, tot așa trebuie să fim curățați în baia de apă a Cuvântului sfânt de toate obiceiurile, de tot ce este religios sau nu este în conformitate cu Dumnezeu și Cuvântul Său. Noi trebuie să lăsăm în urma noastră pentru totdeauna toate tradițiile, obiceiurile care au fost inventate de oameni și să ne punem la dispoziția lui Dumnezeu. Noi suntem mulțumitori că Dumnezeu a pus în inimile noastre acest respect față de Cuvânt. Am putea citi până la sfârșit.

În Ef. 6:1 avem cuvântul: „*Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept*”. Iar apoi este scris: „*Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta*”. Unde mai poți citi astăzi așa ceva?

Scumpi frați și surori, să-I mulțumim Dumnezeului nostru. El care ne-a dăruit har și în ziua mântuirii ne-a ajutat. Și așa cum am citit în Fapte 20, și îndeosebi în scrisorile către efeseni și coloseni, Pavel a scris și enumerat tot ceea ce este necesar pentru noi ca Biserică, și anume cum să trăim, ce este obligatoriu pentru noi și ceea ce ne-a fost lăsat în Sfânta Scriptură pentru ca adevărata Biserică Mireasă a lui Isus Hristos să se poată orienta după Scriptură.

Scumpi frați și surori, acum vine ceva ce îmi frânge inima, cum nu se poate mai rău. În țara Reformei se vor împlini 500 de ani de când

Dumnezeu a făcut un nou început. Înaintea Reformei au fost treziri care au condus și s-au revărsat în Reformă. Dar acum totul este readus în poala mamei. Dar ceea ce pe mine m-a doborât este ceea ce a fost publicat în ultimul număr al revistei Idea Spektrum în legătură cu orașul Wittenberg. Toți știu ce este în legătură cu Wittenberg. Acolo este o biserică principală. Voi știți ce tablou este sculptat în zidul de deasupra ușii acestei biserici. Nici n-am voie s-o exprim. Pe zidul bisericii din orașul Wittenberg, în care a trăit Luther!! Aici este revista cu fotografia. Acolo pe zidul bisericii, deasupra ușii este o sculptură în piatră, antisemită și dezgustătoare, care portretizează o scroafă alăptând evrei ca pe porci. Astăzi, după 500 de ani unii au depus o cerere ca această batjocură să fie dată jos de pe zid, dar primăria orașului a decis ca să rămână acolo. Ura împotriva iudeilor a continuat. Aceasta este o sculptură publică care înfățișează acea scroafă care alăptează evrei ca pe porci, sub titlul „Judensau (scroafa iudaică)”.

Gândiți-vă, oameni din țara Reformei n-au recunoscut că mântuirea lui Dumnezeu a venit mai întâi la iudei. Pentru că Dumnezeu a dat făgăduința lui Avraam, lui Isaac și Iacov. Iar apoi Domnul nostru a spus în discuția cu samariteanca: „*Mântuirea vine de la iudei*” (Ioan 4:22). Cum îi poți blestema pe iudei și să-i batjocorești într-un astfel de mod, sculptându-i pe zidul bisericii? Apoi să exprimi: „Reforma s-a încheiat”. Și apoi să faci o mare sărbătoare în țară!

Scumpi frați și surori, Dumnezeu ne-a ajutat, Cuvântul Lui sfânt, Cuvântul Lui original este purtat pe întregul pământ. Noi știm că Dumnezeu are un plan cu Israelul și are un plan cu Biserica. Așa a scris Pavel în scrisorile către biserici, îndeosebi către biserica din Roma. Cu atât mai mulțumitori putem fi că Dumnezeu ne-a deschis ochii și că din inimă putem crede așa cum zice Scriptura. De la început Dumnezeu a spus: „*în tine vor fi binecuvântate toate popoarele pământului*”. De la început Dumnezeu a spus, în Is. 42: „*Eu Te-am pus să fii Lumina neamurilor, până la marginile pământului*”. Noi am fost în planul lui Dumnezeu. Dar nu împotriva iudeilor, ci cu iudeii. Pentru că Dumnezeu a alcătuit și a înfăptuit planul Său de mântuire. Am mai putea spune multe lucruri în legătură cu această temă. Ne-am putea întoarce în sec. al III-lea și al IV-lea, atunci când în anul 311 s-a încheiat prigoana împotriva creștinilor și a început prigonirea iudeilor.

Imediat după fondarea bisericii în împărăția romană a început prigonirea iudeilor. Ei au fost numiți „ucigași ai lui Hristos”. Apoi a venit marele Sinod de la Niceea, de la mijlocul lunii martie până la mijlocul lui iunie 325 unde s-a luat o decizie, că „Dumnezeu este compus din trei persoane veșnice”.

Dar noi nu ne întoarcem la Niceea. Noi ne întoarcem la Ierusalim, la Cuvântul lui Dumnezeu, înapoi la Dumnezeu. Nu există trei persoane veșnice și nici trei atotputernici. Există un singur Dumnezeu veșnic, Invizibil care, la început, S-a descoperit ca Cel vizibil și, prin Cuvânt, a adus totul la existență. Același Dumnezeu ni S-a descoperit în Fiul Său născut ca Emanuel, Isus Hristos, Dumnezeu este cu noi. Ca Tată în cer, în Fiul Său născut, aici pe pământ, pentru ca să ne dăruiască punerea în înfiere și prin Duhul Sfânt să fie în lucrare în Biserica Dumnezeului Celui viu. S-o spunem liber și deschis: noi suntem singurii de pe pământ cu această descoperire. Așa mi s-a spus și prin telefon: „toate bisericile creștine, toți sunt uniți în crezul trinitar de la Niceea. Doar biserica dumneavoastră, Freie Volksmission, nu este”. Noi nu ne întoarcem la Niceea, nu ne întoarcem la Calcedon, nu ne întoarcem la anul 325 și nici la anul 381. Noi ne întoarcem la Ierusalim. Cuvântul Domnului a ieșit din Ierusalim și se va întoarce la Ierusalim atunci când Dumnezeu, prin har, va face desăvârșirea. Să-I mulțumim Domnului că putem purta ocară lui Isus Hristos și că știm despre ce este vorba acum: „*Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice*”.

Știți voi ce ne-a dăruit Dumnezeu? Chemarea afară. Dumnezeu ne-a trimis ultimul mesaj pentru cea mai înaltă țintă. Pentru ca să fim chemați afară din prizonieratul babilonian, din toate tradițiile oamenilor, ca să fim dedicați Lui și să fim sfințiți în Cuvântul adevărului. Și în felul acesta să ne arătăm înaintea Lui fără pată. Cum am spus și înainte, pe cât de sigur iertarea și împăcarea sunt doar în Sângele Mielului, pe atât de sigură este curățarea de tot ceea ce este în întreaga creștinătate. Cu adevărat eliberarea de orice pată a duhului și a trupului. Așa este scris și aceasta este conform planului de mântuire al Dumnezeului nostru în timpul nostru.

Pavel a vestit și noi am citit în Ps. 33:10 că sfaturile neamurilor vor fi zădărnice. Ei pot decide ce vor, dar planurile, hotărârile, sfaturile Dumnezeului nostru vor rămâne în vecii vecilor. Noi ne plecăm și ne lăsăm introduși în acest plan, respectăm ordinea divină în fiecare domeniu și suntem mulțumitori că Dumnezeu n-a trecut pe lângă noi, că nu încheiem compromisuri, ci ne-am ocupat poziția prin har și purtăm Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu.

Citim din Ef. 1 pe ce este pus accentul. Începem cu Ef. 1:7: „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui...*”. Dacă astăzi avem în mijlocul nostru oameni care încă n-au primit, n-au trăit răscumpărarea, atunci astăzi poate fi ziua pe care Domnul a făcut-o pentru voi. Nimeni nu trebuie să plece din acest loc așa cum a venit. Să credem ce este scris și să primim ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har.

Ef. 1:7: „*În El, în Domnul nostru, avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său*”. Vers. 9: „*căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiuse în Sine însuși*”. El personal a binevoit să-Și aducă la îndeplinire planul Său, și o face până în ziua de astăzi. Acest plan de mântuire divin ne-a fost vestit nouă.

Citim mai departe vers. 10: „*ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremilor, spre a-Și uni iarăși într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ*”. Isus Hristos este centrul istoriei mântuirii. Isus Hristos Cel răstignit este centrul vestirii noastre. Noi accentuăm și acest lucru pe care Pavel l-a putut spune: „*Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine*” (Gal. 2:20).

S-o spunem încă o dată. Dacă astăzi avem în mijlocul nostru frați, surori, prieteni, musafiri care n-au avut trăirea mântuirii lor în mod personal, care încă nu L-au primit pe Isus Hristos ca Răscumpărătorul lor personal și încă n-au acceptat și primit iertarea păcatelor, atunci faceți-o acum după Cuvântul Scripturii: „*Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta*” (Fapte 16:31). „*Și tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul și puterea să se facă copii ai lui Dumnezeu*”. Îi mulțumim Domnului că până astăzi acest Cuvânt are valabilitate. Noi nu citim un

articol din trecut care a fost hotărât pentru trecut, nu! Aici în Biblie este scris ceea ce a făcut Dumnezeu de la început și ceea ce va face El până la sfârșit, până când toți dușmanii vor ajunge sub talpa picioarelor Lui și El, Biruitorul Golgotei, va triumfa peste tot.

În Ef. 4 mai avem două, trei versete minunate. Aici este scris că Domnul este Capul Trupului Său și că El a pus slujbe în Biserică. Citim din Ef. 2:20: *„fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos”*.

Fundamentul este pus odată pentru totdeauna. Un alt fundament nu pune nimeni, decât ceea ce a fost deja pus. Cât de mulțumitori putem fi că Domnul nu doar a spus că noi suntem zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, ci în Ef. 4 de la vers. 11 ne este spus: *„și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători”*. Dumnezeu a pus în Biserică slujbele pentru zidirea Bisericii. Citim și vers. 12: *„pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos”*. Pentru desăvârșirea sfinților, pentru răscumpărării care au primit Cuvântul, care au acceptat și primit Sângele Mielului. Cât de des am spus-o în acest loc? În ambele: în Sânge este viața; și Domnul nostru a spus: *„cuvintele, pe cari vi le-am spus Eu sunt duh și viață”* (Ioan 6:63). Pe cât de sigur este viața în sânge – și noi am primit viața divină prin Sânge – pe atât de sigur primim noi Cuvântul și Duhul zămislește o viață nouă în noi toți; și astfel suntem născuți din nou la o nădejde vie prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre morți.

Continuăm cu Ef. 4:22: *„cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare”*. Trebuie să-l dezbrăcați! Vers. 23: *„și să vă înnoiți în duhul minții voastre”*. Să vă înnoiți în adâncul adâncului vostru. Dumnezeu a spus: *„Voi încheia un legământ nou cu voi. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou”* (Ezech. 36:26). Scumpi frați și surori, acest lucru trebuie să se petreacă cu noi. Noi nu putem spune doar: „eu cred mesajul”. Începe cu Golgota. *„Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine însuși”*. Începe cu împăcarea, cu iertarea, cu harul și cu mântuirea. Apoi suntem născuți din nou la o nădejde vie prin Cuvânt și Duh, prin aceeași putere care L-a înviat pe Isus Hristos din morți. Puterea învierii trebuie să fie lucrătoare în

viețile noastre. Domnul nostru a biruit moartea, iadul și pe Satan și a putut spune: „*Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților*” (Ap. 1:18).

O spunem prin credință și încredere deplină. În Isus Hristos, Domnul nostru, au fost descoperite răscumpărarea deplină, iertarea deplină, harul și mântuirea. Dar acest lucru trebuie să devină mântuirea noastră personală. Atenție! Nu este suficient să spunem că s-a întâmplat pe crucea Golgotei sau că s-a întâmplat prin înviere. Noi trebuie să putem spune: „a avut loc în viața mea, s-a întâmplat cu mine. Eu am putut avea trăirea mea mântuitoare cu Dumnezeu, prin har. Eu știu că El m-a acceptat, m-a primit și sunt proprietatea Lui pentru timp și veșnicie”.

Domnul a lăsat să răsunе ultimul mesaj, ca o ultimă chemare, tuturor popoarelor și limbilor, și toți aceia care au o ureche să audă vor auzi ceea ce are de spus Bisericii Duhul. Nu religiile care merg pe căile lor proprii. Ci aceia care aparțin de Biserica Dumnezeului Celui viu, așa cum a spus Însuși Domnul nostru: „*Eu voi zidi Biserica Mea*”. El Și-a răscumpărat Biserica, El o zidește, El a pus slujbe în Biserică pentru ca toți să primească zidirea și învățătura, prin har, până când noi toți împreună vom fi găsiți în voia lui Dumnezeu conform Cuvântului Său. Cu adevărat, toți să se poată ruga din inimă și să poată spune: „Voia Ta să se întâmple în viața mea, conform Cuvântului Tău”. Fiecare frate, fiecare soră să poată spune sincer: „Iubite Domn, Te rog dăruiește-mi har să pot crede fiecare Cuvânt, să-l respect, să-l accept și să-l primesc”.

La sfârșitul timpului de har Domnul a permis să răsunе ultima chemare. Și așa cum Pavel a putut spune atunci: „*v-am vestit tot planul lui Dumnezeu de mântuire*” același lucru îl putem spune și noi astăzi din toată inima. Nimic nu a fost exclus: dumnezeire, botez, căderea în păcat, cele două semințe diferite, tot, absolut tot a fost vestit. Dumnezeu l-a putut folosi pe fratele Branham în mod deosebit pentru ca să descopere lucrurile ascunse, să le pună în lumină, pentru ca noi, la rândul nostru, să le putem include și folosi în vestirea noastră. Prin har Dumnezeu ne-a deschis mintea pentru tot ceea ce a fost descoperit din Scripturi, pentru ca noi, prin credință s-o acceptăm și s-o primim.

Permiteți-mi să spun că referitor la Mat. 28 ei spun și ne judecă pentru faptul că ignorăm porunca misionară a Domnului nostru și nu folosim formula trinitară. Acolo este scris de un Nume. Nu de o formulă! „Botezați-i în Numele în care Dumnezeu S-a descoperit ca Tată în Fiul și prin Duhul Sfânt”. Mi-am notat și acest lucru. Poți folosi Biblia pentru ca apoi s-o răstălmăcești. Dar poți folosi corect Scriptura mergând la următorul verset biblic ca să vezi cum au botezat apostolii. Învățătura apostolilor nu este din sec. al III-lea și al IV-lea. Învățătura apostolilor este din Faptele apostolilor, din scrisorile apostolilor pe care le avem în Biblie. Aici avem întregul Testament, cu tot ceea ce ne-a spus Dumnezeu, iar la sfârșit avem scrisă avertizarea ca nimeni să nu scoată sau să introducă ceva. Pavel a spus-o în Gal. 1:8: *„chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”*. Nu! Nu! Înapoi la original! Un Domn, o credință, un botez. În felul acesta putem mulțumi lui Dumnezeu de fiecare dată din toată inima că ne vorbește și ne-a descoperit importanța Scripturii și ceea ce aparține de învățătura divină. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este important și fiecare Cuvânt trebuie să fie crezut și urmat în ascultare.

Scumpi frați și surori, nouă nu ne rămâne nimic altceva de făcut decât să-I mulțumim Domnului din inimă că trăim acum, că acum avem parte de ceea ce face El în prezent. Noi am fost aduși înapoi la învățătura apostolilor și știm că Domnul zidește Biserica Lui, desăvârșește Biserica Lui pentru ziua glorioasă a revenirii Lui.

Încă o dată Ps. 33:10: *„Domnul răstoarnă sfaturile neamurilor, zădărnicește planurile popoarelor”*. Dar planul lui Dumnezeu rămâne veșnic valabil. Acest plan al lui Dumnezeu ne-a fost descoperit prin har. Aceasta ne smerește sub brațul puternic al lui Dumnezeu și ne face foarte, foarte mulțumitori pentru ceea ce face Dumnezeu în timpul acesta cu poporul Său, în toate popoarele și în toate limbile, prin har. Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți traducătorii. Dumnezeu să binecuvânteze pe întregul pământ, în toate popoarele și în toate limbile. Fie ca toți de pe întregul pământ să înțeleagă cât de important este să-I dai dreptate lui Dumnezeu, să crezi fiecare Cuvânt și, prin har, să acceptăm, să primim și personal să trăim ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin puterea lucrării de răscumpărare isprăvite. Amin.

Ne ridicăm să-I mulțumim Domnului. Vom cânta o cântare și apoi ne vom ruga pentru toți aceia care doresc să-și dedice viața Domnului. Niciun serviciu divin n-are voie să se încheie fără o chemare: astăzi dacă auziți glasul Lui. Chiar dacă astăzi nu sunt chemați în față, fie ca toți frații să se simtă bine în mijlocul nostru.

Îi aducem mulțumire Domnului. Ne plecăm capetele, rămânem în rugăciune, suntem adunați în prezența lui Dumnezeu. Noi am auzit Cuvântul Lui. O spunem încă o dată: toți aceia care încă nu și-au dedicat viețile lor Domnului, care n-au primit iertarea și împăcarea, fie ca aceasta să fie ziua pe care Domnul a făcut-o pentru voi. Cine dorește să vină la El acela să ridice mâna, iar noi ne vom ruga împreună. Este cineva care dorește să fie amintit în această rugăciune? Peste tot sunt mâini ridicate. Aleluia!

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Cuvântul Tău nu se întoarce niciodată gol înapoi. Fie că este spre mântuire, pentru învățătură sau pentru orice, Cuvântul Tău este vestit și își atinge scopul pentru care Tu l-ai trimis. Iubite Domn, Tu îmi cunoști inima, știi ce dureri port în inimă. Dumnezeule din cer, dăruiește har și ajută. Ai milă Doamne, ai milă de țara noastră, de poporul nostru, îndură-Te de Europa, îndură-Te de această lume. Încă o dată, Doamne, încă o dată chemarea Ta să răsunе.

O, Doamne, Tu mare Dumnezeu, acum Ți-i aducem pe toți aceia care doresc să-și dedice viața lor Ție. Tu ierți încălcarea și nu-Ți mai aduci aminte de păcate. Tu spui: chiar dacă păcatele voastre sunt roșii ca sângele să fie albe ca zăpada.

Iubite Domn, spală-ne pe toți în scumpul Sânge al lui Isus. Dumnezeule, scufundă-ne în Râul harului, lasă-ne să facem o baie completă în apa Cuvântului, să fim curățați de toate întinăciunile duhului și ale trupului. Iubite Domn, Îți încredințăm totul și-Ți mulțumim din toată inima. Planul Tău își va atinge ținta și va îndeplini ceea ce Tu ai avut de gând în veșnicie. Iar noi ne vom petrece veșnicia împreună cu Tine.

Iubite Domn, Îți mulțumim că noi auzim Cuvântul Tău și prin credință plecăm întăriți din acest loc și Te putem urma pe Tine. Fie ca și această adunare să aducă rod pentru veșnicie. Iubite Domn,

împreună Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău, pentru Sânge, pentru Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot Adevărul. Îți mulțumim pentru mesajul timpului de sfârșit, Îți mulțumim că în timpul nostru Tu Îți aduci la împlinire Cuvântul Tău, înaintea ochilor noștri și împreună cu noi, prin har. Ție, atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim frumos din toată inima în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Scuzați-mă că am amintit acest lucru în legătură cu orașul Wittenberg, dar vă rog să mă înțelegeți corect. Rezultatul propovăduirii Cuvântului adresat adevăraților credincioși este chemarea deplină afară, pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Noi binecuvântăm Israelul, îi binecuvântăm pe iudei în Numele Domnului. El este Dumnezeul Israelului, El este Dumnezeul Bisericii, același ieri, azi și în vecii vecilor. Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea în vecii vecilor. Amin.